

2014

ECHO Rising Stars

Leticia Moreno Guardonada amb el Premi Príncep de Girona i nomenada Echo Rising Star per la Comunitat Europea, realitza una gira de 20 concerts per les sales més importants d'Europa: Musikverein de Viena, Barbican Center de Londres, Concertgebouw d'Amsterdam, Théâtre des Champs Elysées de París, etc. Ha guanyat diversos concursos, entre d'altres: Henryk Szeryng, Concertino Praga, Novosibirsk, Sarasate, Kreisler i l'Emily Anderson Prize de la Royal Philharmonic Society. Ha actuat amb directors com Z. Mehta, I. Temirkanov, K. Penderecki, V. Spivakov, I. Bolton, W. Weller, P. Steinberg, G. Herbig, J. Pons, J. López Cobos i J. Mena, entre d'altres, i amb prestigioses orquestres (Wiener Symphoniker, Mozarteum Salzburg, Filharmònica de Sant Petersburg, Nacional de Rússia, Maggio Musicale Fiorentino, Simfonia Varsòvia, Simón Bolívar de Veneçuela i les principals orquestres espanyoles). Ha ofert concerts en sales com la Konzerthaus de Viena, Wigmore Hall de Londres, Rudolfinum de Praga, Bayreuth Opernhaus, filharmonies de Sant Petersburg i Moscou, National Concert Hall de Taipei, Carnegie Hall de Nova York i en festivals com el de Lockenhaus Rheingau i el de Ravínia.

El 2012 la crítica va qualificar la seva actuació amb l'Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino sota la batuta de Z. Mehta com a *“volcànica, plena d'energia i virtuosisme”* («El País»). La temporada 2014-15 debutarà amb la Washington National Symphony Orchestra al Kennedy Center dirigida per Christoph Eschenbach.

Leticia Moreno va estudiar a l'Escuela Reina Sofía i a la Musikhochschule de Colònia, amb Zakhar Bron, i a la Saarlandes Musikhochschule amb M. Vengerov. Es llicencià a la Guildhall School of Music de Londres amb D. Takeno. Toca amb un violí Nicola Gagliano del 1762.

Ana María Vera Pianista americana d'origen holandès i bolivià, va debutar als vuit anys i als onze va fer el primer enregistrament amb Edo de Waart i la Filharmònica de Rotterdam, que fou distingit com a Gravació d'Or de Philips. Després d'estudiar amb Ylva Novik i Leon Fleisher, ha actuat com a solista amb la London Philharmonic, les orquestres de Filadèlfia i Cleveland i les simfòniques de Baltimore, Tòquio i de la Ràdio Danesa, sota la direcció de R. Muti, D. Zinman, E. Inbal, S. Comissiona, M. Schönwandt i James Conlon, entre d'altres.

Ha ofert recitals al Kennedy Center de Washington, Herkulesaal de Munic, Tivoli Theatre de Copenhaguen, Salle Gaveau de París i Wigmore Hall de Londres. Els darrers anys dedica molt de temps a la música de cambra, particularment formant duo amb artistes importants com Ivry Gitlis, Joshua Bell o Steven Isserlis. Entre els seus enregistraments més recents cal remarcar el de la suite per a piano *Goyescas* de Granados per al segell Signum. Ana María Vera resideix actualment a Londres.

Amb la col·laboració de:

Leticia Moreno, violí Ana María Vera, piano

DIMECRES, 22 DE GENER DE 2014, 20.30 h
Sala de Concerts

2014
ECHO
RISING
STARS

Programa

I

César Franck (1822-1890)
Sonata per a violí i piano en La major
Allegro ben moderato
Allegro
Recitativo Fantasia. Ben moderato
Allegro poco mosso

28'

Manuel de Falla (1876-1946)
(arr. Paweł Kochanski)
Suite popular española
El paño moruno (Allegretto vivace)
Nana (Calmo e sostenuto)
Canción (Allegretto)
El Polo (Tempo vivo)
Asturiana (Andante tranquillo)
Jota (Allegro vivo)

15'

II

Claude Debussy (1862-1918)
Sonata per a violí i piano en Sol menor
Allegro vivo
Intermède (Fantasque et léger)
Finale (Très animé)

14'

Enric Granados (1862-1918)
Sonata per a violí i piano

13'

Maurice Ravel (1875-1937)
Tzigane

10'

Cicle ECHO Rising Stars

L’European Concert Hall Organisation (ECHO) és l’associació dels auditoris i les sales de concerts més importants d’Europa i tant L’Auditori com el Palau de la Música en són membres. Això permet situar aquestes dues sales en el mapa de referència dels auditoris i alhora treballar i reflexionar conjuntament per analitzar els reptes de futur del sector. Entenent el seu compromís amb les noves generacions de músics amb talent, tots els membres de l’ECHO acullen el cicle ECHO Rising Stars. Aquest circuit permet que, a proposta dels auditoris de l’organització, diverses agrupacions de cambra puguin ser seleccionades per presentar-se en concert a les principals sales d’Europa i donar-se a conèixer en els circuits musicals de més prestigi del continent. Els intèrprets esmenten amb merescut orgull la seva participació al cicle i sempre reconeixen un abans i un després de la seva gira com a ECHO Rising Stars. Leticia Moreno és l’artista proposada a ECHO pel Palau de la Música Catalana conjuntament amb l’Auditori.

Tocats per l’impressionisme

L’ocàs del Romanticisme i la necessitat d’independitzar-se de la influència wagneriana va dur els compositors a França, en l’últim terç del segle XIX, a buscar una identitat pròpia cercant noves fonts d’inspiració i experimentant nous recursos tècnics i expressius. D’aquesta recerca, en va sorgir un estil nou que va revolucionar la música occidental i va esdevenir el primer corrent musical europeu del segle XX: l’Impressionisme.

El belga César Franck, establert a París el 1844, pot ser considerat el pare de l’Impressionisme. La seva música no és encara impressionista, però ja està fora de l’estricta tradició romàntica. La *Sonata per a violí en La major* és una de les seves obres més conegudes, una joia de la música de cambra escrita el 1886 com a regal de noces del violinista Eugène Ysaÿe. D’un lirisme i una força extraordinaris, consta de quatre moviments que alternen els temps ràpid i lent.

Tributari de l’impressionisme, Manuel de Falla va marxar a París el 1907, on travà amistat amb Debussy, el qual li va descobrir un univers harmònic fascinant. El 1914, en els últims mesos de la seva estada a la capital francesa, va escriure les *Siete canciones populares españolas*, estrenades l’any següent a l’Ateneo de Madrid. La *Suite popular española* és la transcripció per a violí i piano de les cançons feta pel polonès Paweł Kochanski i publicada el 1925 amb l’autorització de Falla. La transcripció suprimeix una cançó, la segona, “Seguidilla murciana”, i n’altera l’ordre original, que queda així: “El paño moruno”, “Nana”, “Canción”, “Polo”, “Asturiana” i “Jota”.

Figura central de l’Impressionisme, Claude Debussy volia compondre al final de la seva vida un cicle de sis sonates reivindicant el passat dels clàssics francesos. La *Sonata per a violí i piano en Sol menor*, escrita entre l’octubre de 1916 i l’abril de 1917, és la tercera de la sèrie i la darrera que va compondre, ja força malalt, abans de morir. És inusualment curta i defuig les formes tradicionals en fer que violí i piano no s’acompanyin sinó que es desafiïn l’un a l’altre.

Enric Granados va anar a París a ampliar la seva formació i es va deixar influir per l’impressionisme. Va compondre la *Sonata per a piano i violí* per al seu amic violinista Jacques Thibaud. Només té un moviment i no sé sap del cert quan va ser escrita, perquè Granados sovint no datava les partitures. Es va publicar el 1971. L’obra gira entorn d’una sensual melodia de violí a la qual es torna un cop i un altre en variacions cada vegada més apassionades.

Maurice Ravel, impressionista, però també simbolista i neoclàssic, va escriure *Tzigane* el 1924 a l’estil de les rapsòdies hongareses per encàrrec de la violinista Jelly d’Arani, besneboda del mític violinista Joseph Joachim. D’Arani li va demanar que farcís la partitura de reptes tècnics i així ho va fer Ravel per a lluïment de qui la interpreta.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Proper concert

János Balász, piano

DIMARTS, 11.03.14, 20.30 h

Petit Palau

Obres de Beethoven, Schumann, Mendelssohn, Chopin i Liszt